

ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ତୃତୀୟତା

ନାରାୟଣ ପ୍ରସାଦ ଜେନା

ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଦ୍ବୃତ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବାସୁଦେବପୁର ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ତୃତୀୟତା ଗ୍ରାମଟି ବଙ୍ଗୋପସାଗର ଉପକୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵରେ ଘେରି ରହିଛି କୋଷ୍ଠ କେନାଲ, ରାମଗାହାଣ ନଈ, ଗମେଇ ନଈ ଓ ଘନ ଜନବସତି ସହିତ କେତେକ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଦ୍ୟମାନ । ତୃତୀୟତା ଏକ ଗ୍ରାମର ନାମକୁ ସୂଚାଏ ନାହିଁ, ଏହା ସୂଚାଏ ଜାତୀୟ ମୁକ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସକୁ ।

ଗମେଇ ନଈର ଅପରପାର୍ଶ୍ଵ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକ ନଈ ଘେରଦ ଗ୍ରାମ ନାମରେ ପରିଚିତ ଓ ନଈ ଘେରଦର ଇରମ ମେଳନ ପଡ଼ିଆ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ଏକ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳ । ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଚାଷ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଙ୍ଗକୁ ମସ୍ୟା ଓ ଲୁଣମାରି ଲୋକମାନେ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି । ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକମାନେ ମସ୍ୟା ମାରିବା, ଗୋମହିଷାଦି ପାଳନ କରିବା ଓ ଲୁଣ ମାରିବା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଚଳନ୍ତି ।

ସେତେବେଳେ ରାଧାକାନ୍ତ ପାଢ଼ୀଙ୍କର ଜମିଦାରୀ ଥାଏ । ସେହି ସମୟରେ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କର ରାଜୁତି ଚାଲିଥାଏ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଔପନିବେଶିକ ଶାସନ, ଶୋଷଣ, ଦମନ, ଅତ୍ୟାଚାରର ସୁଅ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଛୁଟିଥାଏ । ଦେଶର ଲୋକେ ବହୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ସହିବା ସହିତ ଭୟରେ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିତାଉଥାନ୍ତି । ଗାଁଗଣ୍ଡାରେ ଜମିଦାରମାନଙ୍କର ଅଖଣ୍ଡ କ୍ଷମତା । ବ୍ରିଟିଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ଶୋଷଣ ସାଙ୍ଗକୁ ଜମିଦାରମାନଙ୍କର ଅକଥନୀୟ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ବେଠି, ଭେଟି ବେଆଇନ ପାଉଣା ଆଦାୟର ଜୁଲମରେ ଲୋକମାନେ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅତ୍ୟାଚାରିତ, ଶୋଷିତ ପ୍ରଜାମାନେ ଜମିଦାର ଓ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ଓ ବହୁଦିନର ଅସନ୍ତୋଷ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ବାଜା ବାନ୍ଧିଥାଏ ।

ଦେଶର ବ୍ରିଟିଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ଶାସନ, ଶୋଷଣ ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାରେ ଜନସାଧାରଣ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ ଓ ପରାଧୀନ ଭାରତବର୍ଷକୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବା ପାଇଁ ଦେଶର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ । ସହରଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଗାଁଗଣ୍ଡା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶାଳ ବୈପ୍ଳବିକ ଆନ୍ଦୋଳନ

ସଂଗଠିତ ହୋଇଛି । ଆମ ଦେଶରେ ବହୁ ଜାତି, ବହୁଭାଷା, ବହୁଧର୍ମ ଓ ବହୁ ସଂସ୍କୃତିର ଲୋକମାନେ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଝାସ ଦେଇ ଶହାଦ ହୋଇଛନ୍ତି । କେତେ ଯେ ବିପ୍ଳବ ଆନ୍ଦୋଳନ ତା'ର ହିସାବ ନାହିଁ । ଏହିସବୁ ବିପ୍ଳବ, ଆନ୍ଦୋଳନ ମହାଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିଣତ ହୋଇ ଦେଶର ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମକୁ ଜୋରଦାର ଭାବେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ସହିତ ଦେଶକୁ ପରାଧୀନ କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛି ଏବଂ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନରେ କେତେ ଯେ ଶହାଦ ହୋଇଛନ୍ତି କେତେ ଯେ ଦ୍ଵୀପାନ୍ତର ଯାଇଛନ୍ତି ଆଉ କେତେ ଯେ କାରାବରଣ କରିବା ସହିତ ଅଜ୍ଞାତବାସରେ ଦିନ କଟାଇଛନ୍ତି ତାହା ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ଇତିହାସରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛି ।

ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାରିତ ହେଉଥାଏ । ବାସୁଦେବପୁର ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଇରମରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ସ୍ରୋତ ସମଗ୍ର ବେଳାଭୂମି ଗ୍ରାମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ଜାତୀୟକବି ବାଞ୍ଛାନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ଜାତୀୟ ନେତା ଓ ରାଜ୍ୟ ନେତାମାନେ ତୃତୀୟତା ଗମେଇ ନଈ ପାରି ହୋଇ ବାରମ୍ବାର ଇରମ ମେଳନ ପଡ଼ିଆକୁ ଆସୁଥିଲେ । ଇରମ ମେଳନ ପଡ଼ିଆ ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଭାବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମ ତୃତୀୟତା ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏ ଅଞ୍ଚଳର ବହୁ ଉଦ୍ୟମୀମାନ ଯୁବକ ନିଜର ସୁଖସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଦେଶପ୍ରେମରେ ଉଦ୍ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ପରାଧୀନ ଭାରତବର୍ଷକୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବା ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଝାସ ଦେଲେ ।

ଓଡ଼ିଶାର ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଲୁଣ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଉଥିଲା । ଓଡ଼ିଆର ଲୁଣ ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଉଚ୍ଚିଷ୍ଠ ଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ଲୁଣ ଛୋଟନାଗପୁର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶକୁ ରସ୍ତାମାନ କରାଯାଉଥିଲା । ୧୮୬୧ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ କମ୍ପାନୀ ଏକତାଟିଆ ନୀତି ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଓ ସରକାର ମହଣ (ପ୍ରାୟ ୪୦ କେ.ଜି.) ପ୍ରତି ଡିନି ଟଙ୍କା ଚାରିଥଣା କର ନେଉଥିଲେ । ଇଷ୍ଟଇଣ୍ଡିଆ କମ୍ପାନୀ ବର୍ଷକୁ ୧୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏକତାଟିଆ ବାଣିଜ୍ୟ ସୂତ୍ରରେ ପାଉଥିଲେ ।

୧୯୩୦ ମସିହାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ଆଇନ ଅମାନ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଥିଲା ଇଂରେଜମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ବିଭିନ୍ନ ଆଇନ ଅମାନ୍ୟ କରିବା । ତାର ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଥିଲା ଲବଣ ଆଇନ ଭଙ୍ଗ କରିବା । ଭାରତବର୍ଷର ଲୋକମାନେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସମୁଦ୍ର ଜଳରୁ ଲୁଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ ଓ ତାହା ବିକ୍ରୟ କରି ସେମାନେ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲେ । ଇଂରେଜମାନେ ଲବଣ ଉତ୍ପାଦନ ଉପରେ କଟକଣା ଜାରି କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲୁଣ ମାରିବା ପାଇଁ ମନା କରି ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ତୀବ୍ର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ୧୯୩୦ ମସିହାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଦାଣ୍ଡରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଯାହାକି ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷକୁ ବ୍ୟାପିବାକୁ ଲାଗିଲା । ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ଇଞ୍ଚୁଡ଼ି, ଭରମ, ଲୁଣିଆ, ତୁଡ଼ିଗଡ଼ିଆ, ବିଦେଇପୁର ଗଦାବରୁଣତୋଟା, ବଛଦା ସମେତ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲବଣ ଆଇନ ଭଙ୍ଗ କରି ବହୁ ନେତା ଗିରଫ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

୧୯୩୦ ମସିହାରେ ଲବଣ ଆଇନ ଅମାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହେବାରୁ ଇଂରେଜ ସରକାର ଏକ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ନିଷେଧ କରି ଦେଇଥିଲେ । ସୁଦୂର ତୁଡ଼ାମଣି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ନିଷେଧାଞ୍ଜା ନମାନି ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ନିର୍ଭୀକ ଭାବରେ ଲୁଣ ମାରି ଚାଲିଲେ ।

ଇଂରେଜ ସରକାର ଲବଣ କରକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରିଥିଲେ । ବାହାରୁ ଲୁଣ ଆଣି ଆମ ଦେଶରେ ବିକ୍ରୟ କରି ବହୁ ଅର୍ଥ ତାଙ୍କ ଦେଶକୁ ବୋହି ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ବାଲେଶ୍ୱରଠାରୁ ଧାମରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦ୍ର କୂଳ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଲୁଣା ଦାଣ୍ଡ କୁହାଯାଏ । ତୁଡ଼ାମଣି ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ ଲୁଣ ମାରି ପାରିବେ ନାହିଁ କି ସରକାରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସଭା ସମିତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଡେଇଁରା ପିଟି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦିଆଗଲା । ଏହାଫଳରେ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ପୋଲିସର ଅତ୍ୟାଚାର ଦିନକୁ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଲା ।

ଅପରପକ୍ଷରେ ସରକାରଙ୍କର ନିଷେଧାଞ୍ଜା ଓ ପୋଲିସର ଅତ୍ୟାଚାରରେ ଜନଆନ୍ଦୋଳନ ଦବି ନଯାଇ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଓଡ଼ିଶାର ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଚୌଧୁରୀ, ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ହରିହର, ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ, ବାଞ୍ଛାନିଧି ମହାନ୍ତି, ନନ୍ଦକିଶୋର ଦାସ, ରମାଦେବୀ, ମାଳତୀ ଚୌଧୁରୀ ଓ ନବକୃଷ୍ଣ ଚୌଧୁରୀ ପ୍ରମୁଖ । ବାଲେଶ୍ୱର ପରମିତି ପଡ଼ିଆ ଥିଲା ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳୀ ।

ଓଡ଼ିଶାର ବରପୁର, ଜାତୀୟ କବି ବାଞ୍ଛାନିଧି ମହାନ୍ତି ଓ ଓଡ଼ିଶାର ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ, ତୁଡ଼ାମଣି ଅଞ୍ଚଳରେ

ତୁଳି ସଭାସମିତି କରି ଲବଣ ଆଇନକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଉଥାନ୍ତି । ତୁଡ଼ାମଣି ଗ୍ରାମର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ମହାକୁଡ଼ ସାହି ପାଖ ନଛମନିଆ ମଠଠାରେ ଏକ ଗୋପନ ବୈଠକ ବସିଥାଏ । ଉକ୍ତ ବୈଠକରେ ବାଞ୍ଛାନିଧି ମହାନ୍ତି ସଭାପତିତ୍ୱ କରିଥାନ୍ତି ଓ ସଂଗ୍ରାମୀ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ ବୈଠକରେ ଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତି । ବହୁ ଯୁବକ ବୈଠକରେ ଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତି ତ । ସେମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ଶ୍ରୀ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ରାୟ । ବୈଠକରେ ଲୁଣ ମାରି ଆଇନ ଅମାନ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଗଲା । ଆଇନ ଅମାନ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବକ ବାହିନୀ ଗଠନ କରାଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଗ ବଞ୍ଚନ କରାଗଲା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ୧୫ ଦିନ ତାଲିମ ଦିଆଯିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ସହିତ ପୋଲିସ ଉପରେ ସତର୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ସଂଗେସଂଗେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗମନରେ ଶଙ୍ଖ ଶବ୍ଦଦ୍ୱାରା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା । ସେବର ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବକ ଓ ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ ନାମ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା - ଯୁଧିଷ୍ଠିର ମହାପାତ୍ର, ବିଚ୍ଛନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର, ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଦାସ, ସତୀନ୍ଦ୍ର ନାଥ ମହାରଣା, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ବାରିକ, ଶତୀନ୍ଦ୍ର ବାରିକ, ଗୋପବନ୍ଧୁ ବାରିକ, ବିନୁତରାଇ, ଉପେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ଦାସ, ବୈଦ ବାରିକ, ନର ରଣା, ଗୋପାଳ ରଣା, ଚିତ୍ତେଇ ମୁକୁଳି, ବିପ୍ର ବେହେରା, ହାଡ଼ିବନ୍ଧୁ ଖୁଲାର, ଅର୍ଜୁନ ମହାକୁଡ଼, ଭୈରବ ଦାସ, ଜଗବନ୍ଧୁ ସାହୁ, ଶ୍ୟାମ ଦାସ, କଟି ଘଡ଼େଇ, ପ୍ରସାଦି ମଲ୍ଲିକ, ଫକୀର ସାହୁ, ତୁଳ୍ ସାହୁ, ହରି ଖୁଲାର, ଦୀନବନ୍ଧୁ ରଣା, ରାମଚନ୍ଦ୍ର ବିଶାଣି, ଭିକାରୀ ଦାସ, ମଧୁସୂଦନ ଦାସ, ନବକିଶୋର ପାଢ଼ୀ, ଦୈତାରୀ ପାଢ଼ୀ, ଦିନବନ୍ଧୁ ଦାସ, ଜୟୀ ଦାସ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦାସ, ଜାଗିରି ଦାସ, ବିଷ୍ଣୁ ଚରଣ ଦାସ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଲ୍ଲିକ, ଭିକାରୀ ଚରଣ ବେହେରା, କଣ୍ଡୁରୀ ବାରିକ, କୃଷ୍ଣ ଚରାଇ, ଶ୍ରୀରାମ ବେହେରା, ଅନାଦି ମହାନ୍ତି, କାଶିନାଥ ବାରିକ, ହରିହର ବାରିକ ବୈଦ୍ୟନାଥ ଜେନା, ରାଜକିଶୋର ଜେନା, ଶାନ୍ତି ସତ୍ୟୋଷ ନାୟକ, ବୈରାଗି ଚରଣ ନାୟକ, ଚନ୍ଦ୍ରର ସେଠୀ, ଧୂଇ ସେଠୀ, ସଦେଇ ସେଠୀ, ଜଡ଼େଇ ବେହେରା, ବିଚ୍ଛନ୍ଦ ବେହେରା, ନନ୍ଦକିଶୋର ବେହେରା, ପରିଆ ବାରିକ, ଶ୍ୟାମ ବାରିକ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଧରଧଳ, କାଳିମଲିକ, ଶଙ୍ଖାଳି ମହାନ୍ତି, କହ୍ନେଇ ମଲିକ, ସରସ୍ୱତୀ, ନାୟକ, ମଧୁସୂଦନ ମଲ୍ଲିକ, ମହେନ୍ଦ୍ର ତରାଇ, ପାଣ୍ଡୁ ବେହେରା, ରୁ ଧାରଣା ବନମାଳି ରଣା, ନିଧି ଜେନା, ମାର୍କଣ୍ଡ ଜେନା, ଭାଗବତ ଜେନା, ଗଙ୍ଗେଇ ଖୁଣ୍ଟିଆ, ଦଶି ଭୋଇ, ସନାତନ ନାୟକ, ମଦନ ନାୟକ, ବୈରାଗୀ ମହାନ୍ତି, କ୍ଷେତ୍ରମଣି ମହାନ୍ତି, ନିଧି ମହାରଣା, ମାୟାଧର ଦାସ, ବୈଦ୍ୟନାଥ ମହାରଣା, ପହଲି ଦାସ, ମାଗୁଣି ନାୟକ, ମଦନ ନାୟକ, ବୈରାଗୀ ମହାନ୍ତି, ନିଧି ନାୟକ, ଧ୍ରୁବ ପଲେଇ, କାହ୍ନୁ ସେଠୀ, ଭାଗି ସାମଲ, ବିକ୍ରମ ମହାକୁଡ଼, ଦିନବନ୍ଧୁ ସାମଲ, କୁମୁଦ ଦଳେଇ, ସତୁରି ଦଳେଇ, ସତୁରି ମୁକୁଳି ପ୍ରମୁଖ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଲୋକମାନେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଓ ନିଜମନିଆ ମଠାରେ ଏକ ତାଲିମ ଶିବିରରେ ୧୫ ଦିନ ଯୋଗ ଦେଇ ତାଲିମ ନେଇଥିଲେ । ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଜୋରଦାର କରିବା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ଗାଁଗଣ୍ଡାରେ ପ୍ରଚାର ଅଭିଯାନ ଚଳାଇଲେ । ଇଂରେଜ ପୋଲିସ ପାଖରେ ଏ ଖବର ପହଞ୍ଚିଲା । ପୋଲିସ ବାହିନୀ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ସତର୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥାନ୍ତି । ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ଲୁଚିଛପି ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ ବାଉଁଶ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇଥାନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇ ସଂଗଠନରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ନିଜମନିଆ ମଠାକୁ ଏକ ସଭା ଡକାଗଲା । ବହୁସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକମାନେ ସଭାରେ ଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତି । ସଭାରେ ସଭାପତିତ୍ବ କରିଥାନ୍ତି ବାଞ୍ଛାନିଧି ମହାନ୍ତି । ସଂଗ୍ରାମୀ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ ସେହି ସଭାରେ ଯୋଗ ଦେବା ସହିତ ଭରମ ମେଳନ ପଡ଼ିଆ ସ୍ଵାଧୀନତା କେନ୍ଦ୍ରକୁ କେତେକ ସଂଗ୍ରାମୀ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତି । ସଭାରେ ବାଞ୍ଛାନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କ ସ୍ଵରଚିତ ଦେଶାତ୍ମବୋଧ ସଂଗୀତ ଗାଇଥିଲେ ଦୁଇଜଣ ଛୋଟ ବାଳକ । ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବକ ବାହିନୀ ଇଂରେଜ ପୋଲିସ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥାନ୍ତି । ସଭାରେ ଲବଣ ଆଇନ ଭଙ୍ଗ କରାଯିବା ପାଇଁ ଆଲୋଚନା କରାଗଲା ଓ ଏପ୍ରିଲ ୨୦ ତାରିଖରେ ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟିଠାରେ କରାଯିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଗଲା । ଉକ୍ତ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ବ ଦିଆଗଲା । ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବକ ବାହିନୀ ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟିଠାରେ ତୁଳା ତିଆରି ସାଙ୍ଗକୁ ଛାମୁଡ଼ିଆ ବାନ୍ଧିବା ଦାୟିତ୍ବ ଦିଆଗଲା । ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ପୋଲିସର ଆଗମନରେ ଶଙ୍ଖ ବାଜିବାରୁ ସଭା ଭଙ୍ଗ କରି ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ସଭାସ୍ଥଳ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଗାଁମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଚାର ଅଭିଯାନ ଚାଲିଲା । ଏଣେ ଇଂରେଜ ପୋଲିସ ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥାଏ । ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ଗୋପନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି । ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟିରେ ଲୁଣମରା ଖବର ପୋଲିସ ଜାଣିବା ପରେ ଚୂଡ଼ାମଣି ଅଞ୍ଚଳରେ ୧୪୪ ଜାରି କରାଯାଇ ସଭାସମିତି ଓ ଲୁଣମରା ନିଷେଧ କରାଗଲା । ଲୋକମାନେ ନିଷେଧାଞ୍ଜୀକୁ ନମାନି ସଂଗଠିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୋଲିସ ଗାଁମାନଙ୍କରେ ପଇତରା ମାରୁଥାନ୍ତି । ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ଖୋଜା ଚାଲିଲା ।

୧୯୩୦ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୨୦ ତାରିଖ ଐତିହାସିକ ବାଲାଜୀ ଲୁଣତାଟି ଆକାଶରେ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନର ଛାୟା ଘୋଟି ଆସିଲା । ସେଦିନ ଯେ ପୋଲିସର ଅମାନ୍ୟକ ଦମନ ଲାଳା ହେବ କିଏ ଜାଣିଥିଲା । ରାଷ୍ଟ୍ରାଦାତର ସୁବିଧା ନଥିବା ବଣ ଜଙ୍ଗଲ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଐତିହାସିକ ବାଲାଜୀ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଓ ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ପାଇଁ ଥିଲା ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ । ସେହିସ୍ଥାନରେ ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏପ୍ରିଲ ୨୦

ତାରିଖ । ପୋଲିସ ବାହିନୀର ବୟୋନେଟକୁ ଭୂକ୍ଷେପ ନକରି ଚୂଡ଼ାମଣି ଅଞ୍ଚଳର ଆବାଳ ବୃକ୍ଷ ବନିତା ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଛୁଟୁଥାନ୍ତି ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟିକୁ । ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟିରେ ଲୁଣ ମାରିବା ପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ତୁଳା ତିଆରି ସାଙ୍ଗକୁ ଛାମୁଡ଼ିଆ ବନ୍ଧା ଯାଇଥାଏ ।

ଅପରପକ୍ଷରେ ବ୍ରିଟିଶ ପୋଲିସ ବାହିନୀ ବାଲାଜୀ ଲୁଣତାଟିକୁ ଘେରି ରହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ‘ଏଠାରୁ ସମସ୍ତେ ଚାଲିଯାଅ’ ବୋଲି ପୋଲିସ ପାଟିକରି କରୁଥାଏ ।

ସକାଳ ୧୦ଟା ବୈଶାଖର ଝଞ୍ଜିଫୁଟା ଉତ୍ତପ୍ତ କିରଣକୁ ଲୋକମାନେ ଭୂକ୍ଷେପ ନକରି ସଭା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସଭାରେ ସଭାପତିତ୍ବ କରିଥାନ୍ତି ବାଞ୍ଛାନିଧି ମହାନ୍ତି । ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତି । ସଭା ଆରମ୍ଭରେ ବାଞ୍ଛାନିଧି ମହାନ୍ତିଙ୍କ ସ୍ଵରଚିତ ଦେଶାତ୍ମବୋଧ ସଂଗୀତ ଗାଇଥିଲେ ଦୁଇଜଣ ଛୋଟ ବାଳକ । କେତେକ ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ଅରଟ ଚଳାଇ ସୂତା କାଟୁଥାନ୍ତି । ବନ୍ଧାମାନେ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ଭାଷଣ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ପୋଲିସ ବାହିନୀ ବାଲାଜୀ ଲୁଣତାଟିର ଏକମାତ୍ର ରାସ୍ତାକୁ ଘେରି ରହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇଥାନ୍ତି । ଶେଷ ବନ୍ଧା ଭାବେ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ ତାଙ୍କ ଭାଷଣରେ ଲୁଣ ମାରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ସଭା ତରଫରୁ ‘ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଜୟ’ । ‘ସ୍ଵାଧୀନ ଭାରତଙ୍କ ଜୟ’ ଧ୍ବନୀରେ ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟି ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେବା ସଂଗେ ସଂଗେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀମାନେ ଲୁଣମାରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ପୋଲିସ ବାହିନୀ ସଭାସ୍ଥଳରେ ପଶି ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମମ ଭାବେ ପିଟି ଚାଲିଲେ ଏବଂ ତୁଳା ଓ ଲୁଣ ହାଣ୍ଡିକୁ ପିଟି ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ । ପୋଲିସର ଅମାନ୍ୟକ ଅତ୍ୟାଚାରରେ ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ଦବି ନଯାଇ ଲୁଣପାଣି ଓ ଲୁଣମାଟିକୁ ପୋଲିସ ଉପରକୁ ଛାଟିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧସାଧସି ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ପୋଲିସର ଅତ୍ୟାଚାରରେ ଲୋକମାନେ ଏଣେ ତେଣେ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କେତେକ ସଂଗ୍ରାମୀ ପୋଲିସ ମାଡ଼ରେ ଆହତ ହୋଇ ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟିରେ ଗଡ଼ୁଥାନ୍ତି । କେତେକଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଫାଟି ରକ୍ତ ନିଗିଡ଼ି ଗଲା ସେଠାରେ । ଆଉ କେତେକଙ୍କର ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଲା ତ କାହାର ହାତବି ଭାଙ୍ଗିଲା । ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ଓ ପୋଲିସଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୀର୍ଘ ଦୁଇଘଣ୍ଟା ଧରି ଧସାଧସି ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଆହତ ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କର ପାଣି ପାଣି ଚିତ୍କାରରେ ବାଲାଜୀ ବଣ କୋଳାହଳରେ ଫାଟି ପଡ଼ୁଥାଏ । ଏହି ହୋହଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀମାନେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପନ କଲେ । ଏଣେ ପୋଲିସ ପାଣି ବଦଳରେ ବୁର୍ବରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀମାନଙ୍କୁ ମାଡ଼ି ଚକଟି ଦେଇଥାନ୍ତି । ପୋଲିସର ଆନନ୍ଦ କହିଲେ ନସରେ । ଶେଷରେ ପୋଲିସ ବାହିନୀ କେତେକ ସଂଗ୍ରାମୀକୁ ଗିରଫ କରି ଚଳାଇ ଚଳାଇ ଆନାକୁ ନେଇଥାନ୍ତି । ପୋଲିସର ଅତ୍ୟାଚାରରେ ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟି ମୁଁୟମାଣ ହୋଇ ପଡ଼ିଥାଏ । ଆହତଙ୍କ ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ଵଜନମାନଙ୍କର ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟିକୁ

ସୁଅ ଛୁଟୁଥାଏ । ଆହତମାନଙ୍କର କାନ୍ଦ ବୋବାଳିରେ ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟି କୋଳାହଳ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଯିଏ ଦେଖୁଥିବ ସେ ଜୀବନରେ କେବେ ଭୁଲି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ବ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କର ଅମାନୁଷ୍ଟିକ ଅତ୍ୟାଚାରରେ ଜନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦବି ନଯାଇ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଭାରତ ଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନର ତୃତୀୟାବସ୍ଥାରେ ଜନ ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରବଳ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।

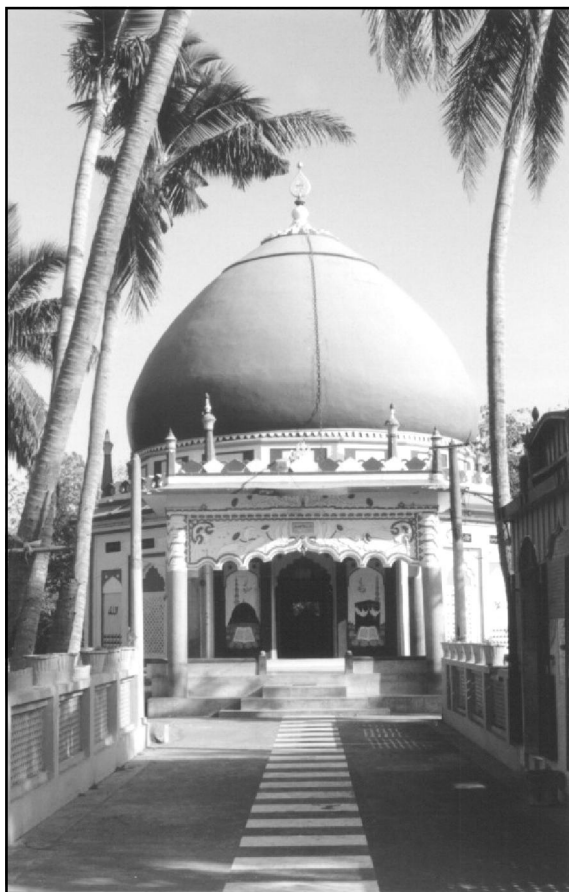
ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆଜକୁ ୭୮ ବର୍ଷ ତଳର କଥା । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଦେଶପ୍ରେମରେ ପରାକାଷ୍ଠା ଦେଖାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ମରିହଜି ଗଲେଣି ।

ତୃତୀୟାବସ୍ଥା ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟି ନାମରେ ଲବଣ ସ୍ଥାନର କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇ ତା' ଜରିଆରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜାତୀୟ ଦିବସମାନଙ୍କରେ

ସଭା, ସମିତି ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଜରିଆରେ ଅତୀତର ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରାଯାଏ । ଜାତୀୟ ଦିବସ ପାଳନ ଉତ୍ସବରେ ମନ୍ତ୍ରୀ, ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ଅତିଥି, ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ, ସମାଜସେବୀ, ଶିକ୍ଷାବିତ୍ତଙ୍କ ସମେତ ଶିକ୍ଷକ, ଶ୍ରମିକ, ଛାତ୍ର, ଯୁବକ, ମହିଳା ସାମ୍ବାଦିକ ଓ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀମାନେ ଯୋଗଦେଇ ସ୍ମୃତିଚାରଣରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ବିଶେଷ କରି ତୃତୀୟାବସ୍ଥା ବାଲାଜୀଲୁଣତାଟିର ଲବଣ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଇତିହାସ ସଂପର୍କରେ ଐତିହାସିକ ସ୍ବର୍ଗୀୟ ଜଗନ୍ନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ଇତିହାସରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ।

ବିରସ
ବାସୁଦେବପୁର, ଭଦ୍ରକ

କଦମ୍ବ-ଇ-ରସୁଲ, କଟକ